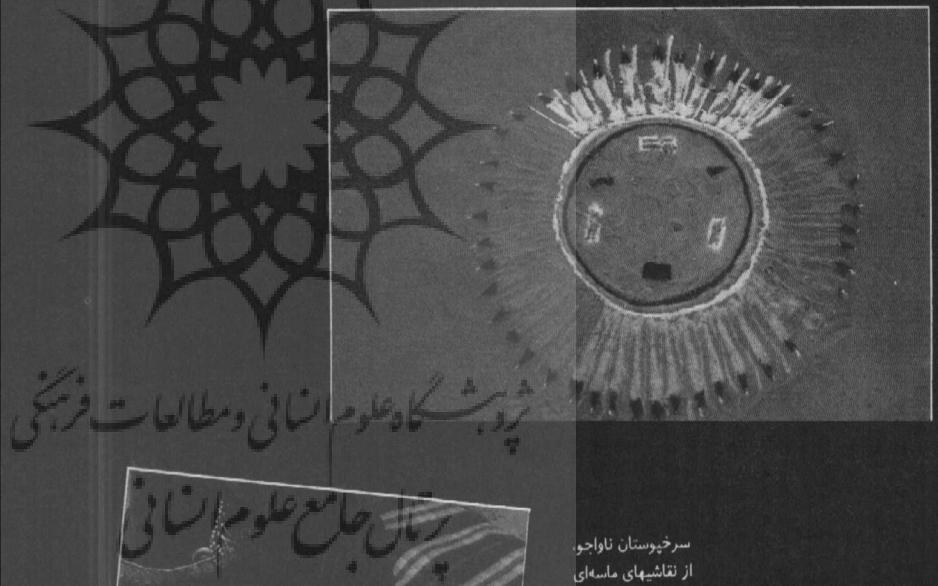

نقاشیهای ماسه‌ای ناواهو

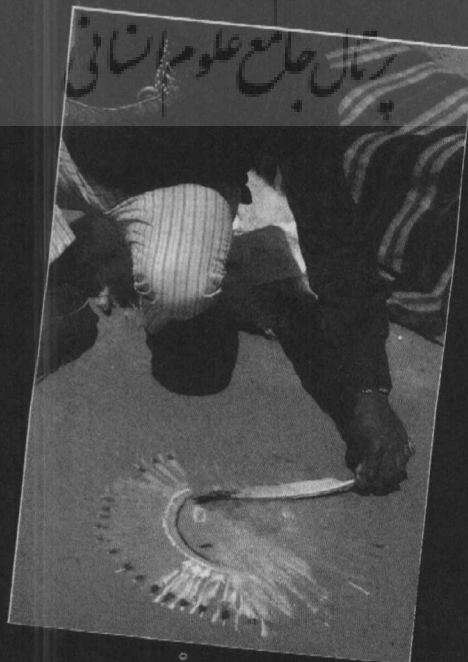
نقاشیهای ماسه‌ای سرخپوستان ناواهو، از اهالی جنوب‌غربی ایالات متحد، نقشی با اهمیت در مراسم شفابخشی سنتی دارند. این نقاشیها، توسط آوازخوان یا هاتاآلی (hataáali)، بر کف هوگان (hogan)، مسکن چوبی پوشیده از گِل ناواهوها به اجرا درمی‌آید. آوازخوانی هاتاآلی و نقشهایی که وی می‌کشد «مردمان مقدس» را به سوی خود جلب می‌کند. بیمار، در زمان اجرای مراسم، روی ماسه می‌نشیند. بعد، آوازخوان ماسه‌های نقشها را از روی نقاشی برمی‌دارد و برای معالجه فرد بیمار به کار می‌گیرد، و از این طریق، نیروی شفابخش و حمایت‌کننده «مردمان مقدس» به بیمار انتقال می‌یابد. نقاشی ماسه‌ای، پس از پایان مراسم، به کلی پاک می‌شود.

در افریقا، دیوارنگاری همچون بدل‌آرایی، رنگرزی و سفالکاری بیشتر هنر زنان به حساب می‌آید. این هنر چنان با شیوه زندگی مردم به هم آمیخته شده که مثل راه رفتن، خوردن و خوابیدن از ضروریات زندگی آنان شده است. دیوارنگاری، بیش از هر چیز، وسیله‌ای است برای زیباسازی فضایی که این زنان و خانواده‌هایشان، اوقات زیادی را در آن می‌گذرانند، و نیز بهتر ساختن محیطی که در غیر این صورت بسیار عبوس می‌نمود. درعین حال، شکلی از آفرینش سحرآمیز است، سحری که از معنا یا نیت آن مایه نگرفته بلکه از به کار بردن رنگ بر دیوار سرچشمه گرفته است.

زنان پیش از آنکه نقاشی را شروع کنند، ابتدا باید با استفاده از ترکیبی از گِل و پهن دیوار را آماده‌سازی کنند. آنان سطح دیوارها را به کمک دست و با ترکیبی از پهن و ادرار صاف می‌کنند که این خود با نقش و نگار ظریفی به وجود می‌آورد.

مواد آلی، هم به عنوان رنگ - به صورت رنگبایه‌های بومی - به کار گرفته می‌شوند و هم ابزارهایی که از گیاه و پر ساخته می‌شوند. رنگهای تخت یا رنگهای برجسته‌کاری شده یا ترکیبی از این دو، به صورت مجموعه‌ای از نگاره‌ها و نقشهایها بر دیوار مالیده می‌شود.

سرخپوستان ناواهو، از نقاشیهای ماسه‌ای به عنوان بخشی از نیایشواره شفابخش استفاده می‌کنند. بالا، یک هاتاآلی یا «طیب» رد نماد خورشید را پی می‌گیرد (بالا) که در پایان مراسم آن را پاک می‌کند (چپ).